

مقام معظم رهبری در دیدار هیات دولت:

دخالت احتمالی آمریکا در سوریه یک فاجعه است

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام‌معظم‌رهبری: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی صبح روز گذشته (چهارشنبه) در اولین دیدار هیات دولت یازدهم، با قنصل‌رئیس از هماهنگی دولت و مجلس برای آغاز به کار سریع دولت جدید، آقای روحانی را...

صفحه ۳

پنجشنبه ۷ شهریور ۱۳۹۲ - ۲۱ شوال ۱۴۳۴ - ۲۹ آگوست ۲۰۱۳

جامعه

مدیرعامل تامین اجتماعی در گفت‌وگو با «شرق»:

پرهیز از سیاسی کاری در «شتاب»

صفحه ۶

تیترا

حمله احتمالی غرب به سوریه به موجب شد

دلار ۳۳۲۰ تومان
سکه ۱۱۲۰۰۰۰

صفحه ۴

گران ترین ستاره‌های لیگ‌برتر کدام‌اند؟

۲۰ ستاره میلیاردی

صفحه ۱۳

عضو هیات رییس مجلس تاکید کرد

حمایت روحانیون مجلس
از انتصاب سخنگوی زن
در وزارت خارجه

صفحه ۲

حرف اول

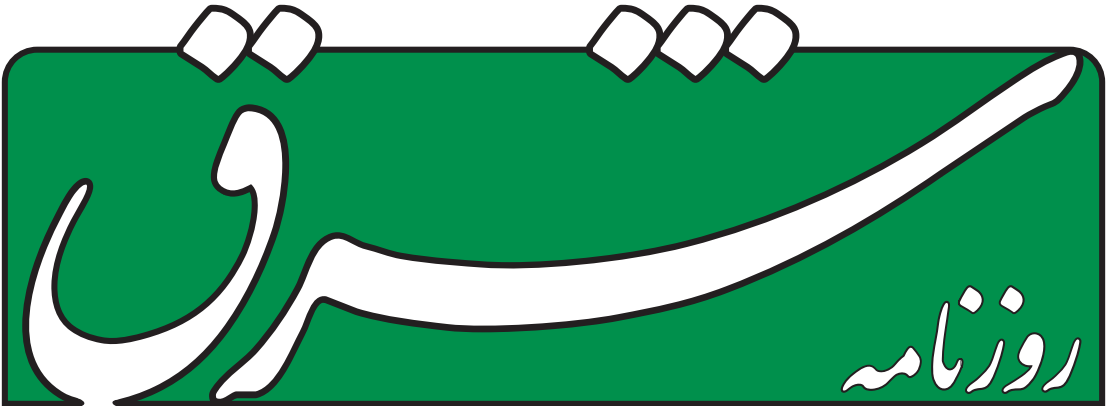
«اردوغان» و ترس از «دومینوی مصر»

صادق ملکی
کارشناس روابط بین‌الملل

اندیشه‌ای که در دیروز بمآند نمی‌تواند امروز را درک و برای فردایی که در راه است، نقشه راه داشته باشد. دوران مرسسی و بهار روابط آنکارا- قاهره به پایان رسیده و هنوز اردوغان با مواضع خارج از عرف درقبال تحولات مصر نشان می‌دهد از درک یا حداقل پذیرش این مهم اجتناب می‌کند. در صحنه و عرصه سیاست، عناد معنا و مفهوم ندارد. امروز اردوغان در تنظیم روابط خود با مصر با عنادی که به نمایش گذاشته است، نه در خط بازی برد- برد بلکه در مسیر صفر و صدی حرکت می‌کند که بازی برد- باخت را پیش‌رو ترسیم می‌کند. سقوط مرسسی برای اردوغان شوکارا بود. اخوانی که خود الگو بود اردوغان و حزب عدالت و توسعه را الگو قرار داد و پس از سقوط مرسسی، اردوغان بیش از آنکه نگران آن باشد که متحد منطقه‌ای خود در سوریه، عراق و... را از دست داده، نگران آن شد که این سقوط دومینویی است که می‌تواند در ادامه دامن وی را نیز بگیرد. حوادث مربوط به گزی پارک، علامه بارز تقویت این نگاه بود. اقدام سریع در صدور حکم محکومیت نظامیان متهم به کودتای موسوم به ارگنه‌کن حرکتی برای جلوگیری از احتمال تکرار سناریوی مصر در ترکیه بود که احتمالی ضعیف بود. به‌نظر می‌رسد از نگاهی کودتا در مصر مشروعیت و فضای لازم برای بسته‌شدن پرونده کودتایی که برخی آن را سیاسی عنوان می‌کردند، ایجاد کرد و اردوغان از فرصت کودتا در مصر برای حل مشکلی که گریبانگیرش شده بود، رهایی یافت.

ادامه در صفحه ۵

روسیه و چین، نشست شورای امنیت سازمان ملل را ترک کردند

شمارش معکوس برای حمله به سوریه

• برخی رسانه‌های غربی مدعی شدند، تهاجم آمریکا و متحدانش به سوریه امروز آغاز می‌شود

صفحه ۱۵

عکس: آندریاس رهبر شرق

خانیکی، لیلان، فرشاد مومنی، حمیدرضا جلایی‌پور و معیدفر بررسی کردند

«اعتدال» چیست؟ «افراطی» کیست؟

صفحه‌های ۱۴ و ۲

آغاز بازجویی از مقام ارشد دولتی در پرونده بیمه

لاریجانی: در رسیدگی به پرونده‌ها خطر قرمزی وجود ندارد

گروه سیاسی: بالاخره نوبت به مردان «احمدی‌نژاد» رسید. گویا با پایان فصل اجرایی دولت نهم و دهم، فصل قضایی آنها فرا رسیده است. به نظر می‌رسد حالا مصلحت‌ها هم رخت پرسته و دستگاه قضا با دستی بازتر به سراغ پرونده برخی مقامات دولت گذشته رفته است...

صفحه ۲

سال یازدهم - شماره ۱۸۱۹ - ۱۶ صفحه - ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

سوریه، اپیزودی از یک سناریو بزرگ

احمد نقیب‌زاده - استاد روابط بین‌الملل

آنچه در سوریه می‌گذرد اپیزودی از یک سناریو بزرگ‌تر است که در زمان پوش طراحی شده است به نام خاورمیانه بزرگ که قسمت‌هایی از آن را به اجرا گذاشته‌اند و اینک نوبت سوریه فرا رسیده است. اما روال عملکرد آمریکایی‌ها هم این است که بهانه‌هایی مانند سلاح کشتار جمعی را عنوان کرده و به‌مدت زیادی کشوری را تحت تحریم‌های شدیدی قرار دهند و پس از آن دست به حمله نهایی بزنند، اما ظاهراً یک نکته را فراموش کرده‌اند که اگر در کشورهای افغانستان و عراق موفق شده‌اند، نظر مساعد ایران را با خود داشته‌اند و در کشورهای مانند مصر هم، پایگاه‌هایی مانند ارتش در اختیار داشتند، اما مورد سوریه کاملاً متفاوت است. نظام سوریه یکی از نظام‌های مستحکم خاورمیانه بود و کشوری بود که با اینکه نفت نداشت مانند کشورهای نفت‌خیز اداره می‌شد. ناگهان گروهی به‌ظاهر دموکراسی‌طلب و آزادخواه به‌خیابان‌ها ریختند و متعاقب آن گروه‌هایی از هر جا وارد این کشور شدند؛ از یک طرف آمریکا به‌دنبال اهداف خود بود و از طرف دیگر کشورهای مانند عربستان که واپس‌مانده‌ترین قرائت‌ها را از اسلام ارایه می‌دهند از یک‌سو و قطر که در پی کسب نفوذ سیاسی به برکت دلارهای نفتی از سوی دیگر و ترکیه که خواب عثمانی‌گرایی را می‌بیند از سویی وارد این بازی خطرناک شدند. آنچه سبب شد تا آمریکایی‌ها بهانه واهی استفاده از سلاح شیمیایی را عنوان کنند و ابادی منطقه‌ای آنان نیز تکرار کنند، پیروزی‌هایی بود که دولت سوریه به برکت حمایت حزب‌الله به دست آورده بود و مشخص شد که این رژیم، رژیم نیست که با دخالت چند گروه معلوم‌الحال ساقت شود. بنابراین بهانه‌های لازم بود تا ورود مستقیم آمریکا را توجیه کنند.

ادامه در صفحه ۱۴

یادداشت

دال مرکزی اعتدال

حسین سلیمی
عضو هیات‌علمی دانشگاه علامه طباطبائی

از زمانی که واژه اعتدال به‌عنوان نمایی یک‌نفرش سیاسی- اجتماعی نوین در جامعه ایران مطرح شد، این پرسش که اعتدال چیست در میان اهل اندیشه بیش از هر زمان برجسته شد. در واقع اعتدال به مثابه یک دال نوین، وارد گفتارها و رقابت‌های سیاسی شد. دالی که در این پرسش‌ها و متفاوتی به خود می‌گیرد. در واقع سیلان اندیشه‌ها و گفتارهای مختلف در جامعه ایران معانی مختلف و متفاوتی به خود می‌گیرد. در واقع چون گفتارها و نظام‌های معنایی گوناگون بازگوکننده اندیشه‌ها و گرایش‌های سیاسی متفاوت هستند، دال اعتدال در پرتو این گفتارها، معانی متفاوتی به خود گرفته است. به‌نظر می‌رسد در دوران پس از انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۳۹۲، دال اعتدال در میان گفتار مختلف غوطه‌ور بوده و در این میان چهار معانی متفاوت در محیط فکری ایران به خود گرفته است: اعتدال به معنای میانه‌روی و گریز از اصلاح‌طلبی و اصولگرایی، اعتدال به معنای اصولگرایی معتدل، اعتدال به معنای اصلاح‌طلبی محافظه‌کار و اعتدال به معنای رویکرد عقلایی ضدافراط. در واقع گروه‌های مختلف سیاسی در ایران تلاش کرده‌اند که این واژه و نیز جریان سیاسی- اجتماعی برآمده از آن را در یکی از قالب‌های مذکور قرار دهند و چنان معنایی به آن ببخشند. اما به‌نظر می‌رسد که این مفهوم دارای نقاط و مفاهیمی مرکزی و در عین حال مفاهیمی متضاد است که به‌تدریج می‌تواند آغازگر گفتاری جدید در فرهنگ سیاسی ایران باشد.

ادامه در صفحه ۵

یادداشت

سازمان تامین اجتماعی و «آدام اسمیت»

امور اجرایی از جمله پرداخت به مقرری‌گیران خواهد شد. اما بخش مهم‌تر آن به صورت سرمایه‌اندوخته باقی می‌ماند. در ایران هم همچون بسیاری کشورهای دیگر، مسئولان این اندوخته را صرف سرمایه‌گذاری می‌کردند. این به نوبه خود باعث درآمدهای بیشتر طی سال‌ها شده است. در ایران نهادهای که مسئولیت این سرمایه‌گذاری را برعهده دارد، شرکت سرمایه‌گذاری تامین اجتماعی یا همان «هستای» معروف است. موسسات خصوصی، حمل‌ونقل، انواع صنایع، بانک‌ها و معادن، صرفاً بخشی از سرمایه‌گذاری‌های کلان طی بیش از نیم قرن فعالیت آن است. با این تصویر خیلی کلی، حتماً هر خواننده‌ای مطمئن می‌شود که حتماً این سازمان نمی‌رسد که پول‌های خود را شمارش کند اما به شکل حزن‌انگیزی، این تصور، غلط است. سازمان تامین اجتماعی که هر ساله ۳۰ درصد درآمد حقوق‌گیران را می‌گیرد در حال حاضر از نظر مالی در وضعیت بحران و ورشکستگی به سر می‌برد و در حقیقت دارد از جیب می‌خورد و البته مدت‌هاست که دارد هزینه‌های خود را از محل دریافت حق بیمه‌ها می‌پردازد. در حالی که حق بیمه‌ها علی‌القاعده می‌بایستی به حساب اندوخته و درآمدهای بالقوه و سرمایه‌گذاری‌های آینده سازمان منتقل می‌شد. اما چرا چنین صفری شده و بنگاهی که می‌بایستی «پول پارو می‌کرد»، «مفلس فی امان الله» شده؟ پاسخ‌های عذیده و مفصلی می‌توان به این پرسش داد که چرا «از قضا سرکنگبین صفری فزود»، و «روغن بادام خشکی بیشتری به پلار آورده» اما بگذریم از ذکر یک آمار نیم‌خطی، مصداق مثل معروف «در خانه اگر کس است یک حرف بس است»، خوانندگان را از «ذکر مصیبت» بیشتر خلاص کنیم.

ادامه در صفحه ۱۴

صادق زیباکلام
استاد دانشگاه

خیلی‌ها نمی‌دانند سازمان تامین اجتماعی که زیرمجموعه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است در حقیقت به‌تنهایی، از چندین وزارتخانه، بزرگ‌تر است! در حال حاضر از هر دوفتر که در کشور زندگی می‌کنند، یک‌نفر تحت پوشش سازمان قرار دارد. به عبارت دیگر ۳۶ میلیون نفر در حال حاضر تحت پوشش بوده و بالغ بر دومیلیون نفر «مقرری بگیر» سازمان تامین اجتماعی هستند. اما این آمار، همه سازمان تامین اجتماعی نیست با درست‌تر گفته باشیم این صرفاً بخشی از این «غول» است. سازمان در سطح کشور حدود ۵۰۰ شعبه دارد یعنی بعد از آموزش و پرورش و بهداشت و درمان، هیچ سازمان دولتی را نمی‌توان سراغ گرفت که به اندازه این سازمان، در هر شهر و شهرستانی دست‌کم یک یا چندین شعبه داشته باشد. سازمان ۲۵۰ واحد درمانی اعم از بیمارستان، انواع کلینیک‌های تخصصی و عمومی و درمانگاه‌های شبانه‌روزی دارد و بیمارستان‌های آن به تنهایی ۸۰ باب است و بالاخره غول تامین اجتماعی با ۶۵ هزار پرسنل حقوق‌گیر، شانه‌به‌شانه تشکیلات بزرگ کشور می‌ساید. اینکه چرا این سازمان بدل به این غول شده است خیلی نیاز به حدس و گمان ندارد. در قانون آمده که کارمندان و کارگران هفت‌درصد و کارفرما ۲۳ درصد از درآمد خود را باید بابت بیمه به سازمان تامین اجتماعی بپردازد. این حق بیمه‌ها به مرور زمان تبدیل به اندوخته بسیار حجیمی می‌شود. بخشی از هزینه‌های حق بیمه صرف

یادداشت

ایجاد تعادل در مدیریت

که در حاشیه قرار گرفته و خانه‌نشین شده‌اند را شناسایی کرده و هر کدام را در محل مناسب با تخصص و کارایی خود بگمارند و لزوماً دست افرادی که بدون داشتن تعهد و تخصص و صرفاً با انگیزه جناحی و پابندی در سمت‌های حساس و کلیدی منصوب شده‌اند را از آن پست‌ها کوتاه و البته با کمال عدالت و انصاف با آنان برخورد کنند و کوچک‌ترین اجحافی نسبت به آنها وارد نسازند بلکه صرفاً جلو ادامه ناکارآمدی را بگیرند. پس از ایجاد تعادل و اعتدال میان نیروهای جناح‌های موجود کشور، امید تصمیم‌سازی، تصمیم‌گیری و اجرای تصمیمات و برنامه‌های اعتدال‌گرایانه تحقق خواهد یافت و در غیر این صورت یعنی بدون ایجاد تعادل و اعتدال در نیروهای انسانی شاغل در دولت، اولاً: نه‌تنها نفس این عمل با شعار اعتدال و تعادل کاملاً مغایرت دارد بلکه به‌نوعی ادامه برخورد افراطی یا تفریطی نسبت به نیروهای لایق است و ثانیاً: تصمیمات اتخاذشده در هیات دولت و نهاد ریاست‌جمهوری هرچند مترقی، سازنده، عادلانه و مطبق با حقیقت و واقعیت باشد، هنگامی که به دست نیروهای بی‌کفایت قرار گیرد تا به مرحله اجرا درآید قطعا از روی عمد و لجاجت یا به دلیل سوءمدیریت خنثی و ناکارآمد خواهد شد. بنابراین دولت تدبیر و امید در راستای تحقق آرمان‌های خود و عمل کردن به وعده‌های خویش راهی به‌جز تعدیل و جابه‌جایی مدیران و تبدیل به احسن کردن آن ندارد و وزرای محترم این کلبینه نباید در انتظار مراجعه نیروهای لایق و کارآمد یا معرفی آنها از سوی شخصیت‌های مطرح و مورد اعتماد بمآند بلکه باید در اسرع‌وقت نسبت به فراخوان نخبگان و دعوت از نیروهای سلیقه‌دار و باکفایت و نیز درخواست معرفی افراد لایق از شخصیت‌ها و احزاب و تشکل‌های قانونی اقدام کنند.

رسول منتجب‌نیا
قائم‌مقام حزب اعتمادملی

موضوع مهمی که باید اکنون به آن پرداخت این است که اقتضای اعتدال‌گرایی در برخورد با شرایط موجود و اوضاع کنونی چیست؟ آیا اعمال سیاست‌های اعتدال‌گرایانه و برخورد مسالوی با جناح‌های موجود در کشور کافی است یا لازم است ابتدا شرایط را متعادل کرد و در پی آن سیاست‌ها و برنامه‌های اعتدال‌گرایانه را طراحی و اجرا کرد؟ اخیراً در یادداشتی به وضعیت کنونی کشور و انزوا و حاشیه‌نشینی تمامی نخبگان و چهره‌های لایق و کارآمد جناح اصلاح‌طلب و نیروهای خط امامی اشاره کردم و گفتم ظرف مدت هشت‌سال تقریباً تمامی آن نیروها را از مدار مدیریت کنار زده و به اغلب آنها برچسب‌هایی زده‌اند تا هم عملکرد خود را در چارچوب توجیه کنند و هم برای همیشه حیثیت آن چهره‌ها را مخدوش سازند و در حال حاضر تمامی مسئولیت‌های اجرایی در سطوح بالا، میانه و حتی پایین در انحصار مهره‌های اصلی جناح حاکم بر قوم‌مجریه در دوره نهم و دهم بوده که در سال‌های پایانی مسئولیت حتی‌الامکان و در سطح بسیار گسترده نیروهای وابسته و مهره‌های خود را در دوره‌های مختلف منصوب کردند. در چنین شرایطی، پیش از اجرای سیاست‌های اعتدالی و برنامه‌های اعتدال‌گرایانه، بر اعضای دولت تدبیر و امید فرض است که میان نیروهای اجرایی و درواقع مجریان سیاست و برنامه‌های جدید، تعادل و اعتدال ایجاد کنند و به این‌منظور ضروری است تمامی نیروهای لایق و کارآمد

انا لله و انا الیه راجعون

با دلی سرشار از اندوه ارتحال جاسوسز برادر عزیزم

آقای احمدعلی مظفر

را به اطلاع می‌رساند. مراسم یادبود آن عزیز روز شنبه ۱۳۹۲/۶/۹ از ساعت ۴ تا ۵/۳۰ بعداز ظهر در مسجد نور، واقع در میدان فاطمی برگزار می‌شود.

حضور و همدردی اهالی نشر و فرهنگ و قلم موجب تسلی خاطر بازماندگان خواهد بود.

محمدجواد مظفر

شرق

اشتراک روزنامه شرق را فقط از شرق بخواهید

۰۳۲-۸۸۸۱۴۲۳۰

پیام کوتاه
۳۰۰۰۴۶۹۹

الو شرق
۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir

معرفی آژانسهای مسافرتی
هتل ها و مراکز گردشگری

۸۸۵۰۳۵۶۴

مارکوپولو

۲۲۸۵۲۵۲۸

تشریفات

۸۸۸۴۹۹۷۵

پارسیان مهر گشت

۴۲۳۰۹

ستاره ونک

رجوع به صفحه ۱۳

تلفن سازمان آتشی ها ۸۸۱۹۲۸۷۷